



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
t. č. v X.

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2025, č. j.: OAM-729/LE-LE31-LE05-2025,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2025, č. j.: OAM-729/LE-LE31-LE05-2025, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2025, č. j.: OAM-729/LE-LE31-LE05-2025, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě uvedl, že poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu a pohovor byly provedeny za přítomnosti tlumočníka z pandžábského jazyka, úkony však proběhly v urdštině, což nebylo v protokolu o pohovoru zaznamenáno. Žalobce pochází z X. a jeho běžným dorozumívacím jazykem je regionální dialekt paňdžábštiny s prvky urdštiny, jehož standardizovaná podoba neexistuje a výrazně se liší od spisovné urdštiny. X., tlumočník urdštiny, nebyl schopen dostatečně porozumět žalobcovu specifickému dialektu, proto mohlo dojít ke zkreslení jeho výpovědi. Žalobce na danou skutečnost upozornil pomocí rodinné známé, která ovládá jeho dialekt i anglický jazyk. Jednalo se o částečné jazykové nedorozumění a žalobce pociťoval nejistotu ohledně možnosti vznést námitky proti tlumočení. Odpovědi v pohovoru se proto bez jeho zavinění mohly jevit nesouvisle a nevěrohodně.
3. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného ohledně nevěrohodnosti. Pohovor nelze považovat za dostatečně spolehlivý podklad kvůli problémům s tlumočením. Žalobcův strýc byl v X. zavražděn, protože X. Žalobce pochází z chudé rodiny X., kde je přístup ke spravedlnosti pro nízkopříjmové vrstvy velmi omezený. Rodina se pokusila po vraždě iniciovat trestní řízení, vzhledem k nedostatku peněžních prostředků a silnému tlaku ze strany pachatelů však nebyl nikdo odsouzen. V X. zemřel X., když se vracel domů se svým známým X. Pachatelé začali žalobce po dosažení zletilosti považovat za potenciální hrozbu, protože X. Žalobci bylo opakovaně vyhrožováno a rodiče jej poslali X. Výhrůžky se staly intenzivnějšími, X. Žalobce byl vystaven dlouhodobému a systematickému tlaku.
4. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s žalobními námitkami nesouhlasí. Dostatečně zjistil stav věci, shromáždil aktuální informace o zemi původu, vzal v úvahu žalobcova tvrzení a řádně odůvodnil napadené rozhodnutí. Žalobce uvedl, že ovládá pandžábský a urdský jazyk, byl kvalifikovaným tlumočníkem poučen a vlastnoručně podepsal protokol. Žalovaný kontaktoval telefonicky zaměstnance, který vedl pohovor, s dotazem, zda v jeho průběhu došlo k nestandardní situaci, což zaměstnanec popřel. Soudní tlumočník je stejného původu jako žalobce a pochází z místa X. Žalovaný dále trval na svém závěru, že žalobcův azylový příběh je nekonzistentní a rozporný. Žádost o mezinárodní ochranu byla podána především z ekonomických důvodů. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 9. 7. 2025 uvedl, že je pandžábské národnosti a dorozumí se urdsky a pandžábsky. Jeho náboženským přesvědčením je sunnitský islám. Nemá žádné politické přesvědčení. V Pákistánu jej jeden člověk dovedl k letadlu, které letělo do X. Do ČR přicestoval X. Cestovní pas ztratil v letadle během cesty do ČR. Dříve ve státech EU nepobýval. V minulosti měl udělené vízum X. Po návratu X. pobýval asi X. doma a následně odcestoval do Evropy. Dříve o mezinárodní ochranu nežádal. Je zdravý. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že je jeho život v Pákistánu v ohrožení. Bohatí lidé X. mu

zabili strýce, když byl ještě žalobce malý. Maminka o něj měla obavy a poslala ho X. Maminka se stále bojí, že mu stejní lidé mohou ublížit. X. mu hrozí nebezpečí.

7. Během pohovoru vedeného dne 9. 7. 2025 žalobce uvedl, že mu vydali pas X., k žádosti neměl konkrétní důvod. Kdyby zůstal X., mohli by mu ublížit lidé, kteří zabili jeho strýce. Rodina nemá peníze a nemohla se přestěhovat. Z prodeje domu by nezískali dostatek prostředků pro koupi nového. Rodina je X. součástí dolní vrstvy společenské hierarchie. Bohatí lidé zabili žalobcova strýce, protože se jim nelíbil. Jsou to statkáři, mají velký pozemek a vliv. Policie věc neřešila, protože podle maminky byla na straně statkářů. Strýce zastřelili kluci z rodiny statkářů a policie věc uzavřela jako nedbalost. Žalobci bylo v té době asi X. Po strýcově smrti jej maminka poslala k tetě, X., kde bydlel X. Poté ho rodina poslala X., kde žil více než X. až do svého odjezdu do X. Průběžně maminku navštěvoval, X. delší dobu a zároveň si X. vyřídil pas, protože chtěl být X. Když navštěvoval matku, většinu času trávil u svých prarodičů X. a za maminkou chodil přes den. Neví, z jakého důvodu zabili strýce, byl malý. Osobně neměl žádné problémy s příslušníky rodiny, která strýce zabila. Maminka mu nikdy nedovolila, aby za nimi chodil. X. stále žije X., kteří neměli žádné problémy s rodinou, která zabila jejich strýce. Byl poslán pryč X. Žalobcova rodina je chudá, nemá žádné kontakty. Kdyby jim ublížili, nikdo je neochrání a pachatele nepotrestá. Maminka jej poslala do jiného města, protože byl větší a mohl mít konflikty se syny z bohaté rodiny. Bratři byli malí, ale jakmile další z bratrů povyroste, také jej poslala pryč. Neví, kdy se přesně narodili jeho bratři, ale má X. Na otázku, proč jej matka poslala pryč z vesnice X. a jeho bratra až X., odpověděl, že bratr X. Žalobce odjel do X. za prací, poté se vrátil, protože mu práce skončila a vypršela platnost víza, maminka jej chtěla seznámit se slečnou, se kterou se žalobce měl oženit, maminka také měla zdravotní problémy a chtěla mu říct o cestě do Evropy. Před odjezdem do Evropy pobýval X. u prarodičů. Rodiče mu řekli, že bude lepší, když bude bydlet u prarodičů a tety. X., tak vždy bydlel u tety, X. Vrátil se X., protože se chtěl oženit. X. Bydlel u tety, X. Po návratu X. neměl žádné problémy, protože se nenacházel X. Během života v X. neměl problémy. Maminka říkala, že bude lepší, aby žalobce odjel z Pákistánu. Rodina, která zabila strýce, podle maminky usmrtila více osob. X. Podle maminky jeho smrt zavinila bohatá rodina, protože blízko místa úmrtí bydleli příbuzní dané rodiny. Žalobce od strýcovy smrti nikdy trvale nežil X. S bohatou rodinou se nikdy osobně nesetkal. V Pákistánu jiné problémy neměl. V X. se necítil bezpečně. Měl strach, aby bohatá rodina neublížila X.
8. Ve správním spisu jsou zařazeny následující zprávy o zemi původu: Informace OAMP, Pákistán, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav: červenec 2024 ze dne 8. 7. 2024, Informace MZV ČR, Pákistán, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 30. 12. 2024, Informace MZV ČR, Možnost ochrany před protiprávním jednáním soukromých osob, Uplatňování článku 124 trestního zákoníku ze dne 13. 6. 2023, Informace MZV ČR, Možnost ochrany před protiprávním jednáním soukromých osob, Uplatňování článku 124 trestního zákoníku ze dne 26. 2. 2025.
9. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí ze dne 24. 7. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání

tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.
12. Podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí skutečnosti zjevně nevěrohodné.*
13. Nejvyšší správní soud se problematikou věrohodnosti zabýval opakovaně. V rozsudku ze dne 30. 9. 2008, č. j.: 5 Azs 66/2008-70, č. 1749/2009 Sb. NSS, uvedl: *„Žalovaný může zcela vyloučit z celkového posouzení pouze ta fakta, u nichž je postaveno téměř najiště, že se nestaly (tj. neexistuje ani přiměřená pravděpodobnost, že k nim došlo). Ostatní tvrzení musí být součástí celkového posouzení rizika pronásledování, kde jim bude přisouzena váha podle míry pravděpodobnosti, s jakou lze soudit, že odpovídají skutečnosti. Jiná situace je, pokud je žadatel nevěrohodný ve všech relevantních aspektech své žádosti; v tomto případě (a pouze v tomto případě) může žalovaný bez dalšího posoudit žadatele jako nevěrohodného a nemusí detailně posuzovat jeho jednotlivá dílčí tvrzení.“* NSS k celkové nevěrohodnosti v rozsudku ze dne 17. 9. 2020, č. j.: 1 Azs 3/2020-70, podotkl: *„Z uvedeného vyplývá, že žalovaný by mohl označit za nevěrohodná jednotlivá tvrzení žadatele či by jej mohl označit za celkově nevěrohodného, to však pouze z důvodu jeho nevěrohodnosti v relevantních aspektech jeho žádosti o mezinárodní ochranu (srov. též stěžovatelem odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2019, č. j. 9 Azs 39/2019-77). Celkovou nevěrohodnost žadatele [čl. 4 odst. 5 písm. e) kvalifikační směrnice] proto lze dle citované judikatury dovodit pouze ze souhrnu jednotlivých nevěrohodných tvrzení, která se týkají skutečností podstatných pro posouzení konkrétní žádosti o mezinárodní ochranu, nikoli v skutečností, které mají význam okrajový. Pokud je prokázáno, že žadatel v minulosti uváděl zkreslené či nepravdivé informace, které k jeho azylovému příběhu nemají žádný vztah, nelze z nich vůbec usuzovat na jeho celkovou nevěrohodnost. I po zjištění rozporů či nesrovnalostí v konkrétních částech výpovědi v řízení o žádosti o mezinárodní ochranu by si však žalovaný měl primárně položit otázku, zda se tyto rozpory nebo nesrovnalosti týkají významných skutečností a vedou k jasnému a přesvědčivému závěru, že výpověď žadatele není vnitřně konzistentní. Pokud tomu tak není, ani dílčí nedostatky ve výpovědi žadatele nemohou brát při posouzení jeho žádosti významnou roli.“* Lze také odkázat na rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j.: 5 Azs 66/2008-70, ve kterém je uvedeno: *„Pokud se tedy žadatel o mezinárodní ochranu po celou dobu řízení ve věci mezinárodní ochrany drží jedné dějové linie, jeho výpovědi lze i přes drobné nesrovnalosti označit za konzistentní a za souladné s dostupnými informacemi o zemi původu, pak je třeba z takové výpovědi vycházet (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2008, č. j. 2 Azs 49/2008-83, www.nssoud.cz).“*
14. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobcova tvrzení jsou nekonzistentní a celkově nevěrohodná. Obava kvůli strýčkově smrti je podle něj pouze předstíraná a důvodem odchodu z vlasti nebyl pocit ohrožení. Označil za vysoce nepravděpodobné, že by žalobce pociťoval strach z rodiny, se kterou neměl žádné problémy a se kterou se ani nesetkal. Žádné potíže s ní neměli ani jeho rodiče a sourozenci. Žalobce se X. za rodiči opakovaně vracel, což by nedělal, pokud by se bál o svůj život. Návratům nezabránila ani jeho matka, která jej přitom měla X. poslat pryč X. Tvrzení, že se žalobce nemůže ze strachu vrátit do Pákistánu, je nesmyslné. Neměl žádné problémy a s výjimkou posledního roku tam prožil celý život.

Jediné nebezpečí souvisí pouze X., ve které však již X. nežije. Nesdělil žádnou skutečnost, která by naznačovala, že mu ve vlasti X. může něco hrozit. Dlouhodobě žil X. a žádné nebezpečí nepociťoval, pouze se obával o své příbuzné X. Jediným problémem jeho rodiny je nedostatek finančních prostředků. Do X. odcestoval z pracovních důvodů. Žalobce výslovně uvedl možnost vydělat si peníze a posílat je domů mezi důvody odjezdu do Evropy. Žalobce a jeho matka by rovněž nenesli tak těžce jeho dočasné omezení na svobodě pohybu, pokud by se skutečně ve vlasti obával o život a v ČR se cítil v bezpečí. Podle žalovaného se ve výpovědi objevily rozpory. Žalobce uvedl, že strýce zabili bohatí statkáři, protože se jim nelíbil, poté jej měli zastřelit kluci ze statkářské rodiny, podle závěru policie z nedbalosti, zároveň však žalobce sdělil, že neví, z jakého důvodu ho zabili, protože byl malý. Policie se podle něj záležitostí vůbec nezabývala, ale uzavřela ji jako nedbalost, což naznačuje, že ji vyšetřovala. Ohledně návratu do X. uváděl, že se tam vracel za rodiči, po X. dokonce na delší dobu, následně změnil výpověď, že pobýval u prarodičů. Poté ještě uvedl X., a proto zůstával X. u tety. Tvrdil, že během předchozích návštěv nebydlel X. kvůli strachu ze statkářů, během posledního pobytu po návratu X. a před odjezdem do Evropy sdělil odlišný důvod, a to X. Ohledně svých bratrů žalobce uvedl, že dosud žijí X. Žalovaný následně upozornil na dílčí rozpory, které podle něj nemají zásadní vliv. Týkaly se vyřizování nového cestovního dokladu a důvodu odjezdu do X. V poskytnutí údajů k žádosti uvedl, že jej matka poslala do X., v pohovoru však sdělil, že jej matka nejprve poslala k tetě X. a poté žil X. Žalovaný také označil za extrémně nepravděpodobné, že by statkářská rodina nesla odpovědnost za smrt X.

15. Soud ohledně smrti žalobcova strýce neshledal rozpory, které by mohly způsobit celkovou nevěrohodnost azylového příběhu. Žalobce dvakrát potvrdil, že strýce zabili statkáři, a nezáleží na tom, že jednou označil statkáře a podruhé kluky z rodiny statkářů, protože jsou to vzájemně související tvrzení, jejichž obsahem je násilná smrt strýce zapříčiněná příslušníky statkářské rodiny. Žalobce X., když strýc zemřel, a je možné, že se v jeho rodině říkalo, že se statkářům strýc „nelíbil“, jak uvedl při pohovoru. Žalobcův popis postupu policie rovněž neobsahuje žádné rozpory. Žalobcova rodina podala trestní oznámení, u policie však patrně nebyla vůle se případem zabývat, a proto jej uzavřela jako usmrcení z nedbalosti. Je zcela jednoznačné, že žalobce byl po smrti svého strýce poslán k tetě, X. Je rovněž nutné upozornit, že žadateli o mezinárodní ochranu stačí k prokázání jeho tvrzení vlastní věrohodná výpověď. Žalovaný nebyl schopen prokázat, že k vraždě žalobcova strýce nedošlo, proto mu nepřísluší o ní pochybovat. Neobstaral si žádný doklad, který by se týkal žalobcových obav, že by z důvodu X. mohl být terčem bohaté rodiny statkářů, která zavinila smrt jeho strýce.
16. Z pohovoru vyplývá, že žalobce po odjezdu navštěvoval svou matku, X. Soud uvedená tvrzení považuje za logická a koherentní. O silné rodinné vazbě s matkou není pochyb. Rozpory se objevují pouze v odpovědích na otázky, kde žalobce pobýval od svého návratu X. do odjezdu do Evropy. X. Rodinné vztahy v tomto ohledu nejsou přesně zjištěné. Současně se však tvrzení, že rodiče chtěli, aby bydlel u příbuzných X., nevylučuje se skutečností, že X. Je možné, že rozhodnutí týkající se místa žalobcova pobytu v uvedenou dobu vycházelo z více faktorů. Soud z výše uvedeného dovozuje, že žalobce pravidelně navštěvoval svoji rodinu X., zjevně se snažil nevyvolávat žádné konflikty a pouze není jasné, u koho pobýval po návratu X. a před odjezdem do Evropy.

17. Ohledně své rodiny žalobce uvedl, že X. Z uvedených informací vyplývá, že X. Kvůli široce formulované otázce, která se týkala sourozenců, ale nikoli bratrů, není jasné, zda se X.
18. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že po odjezdu X. V rámci pohovoru sdělil, že nejdříve bydlel X. Žalovaný neposkytl žalobci prostor na vysvětlení uvedeného rozporu. Na celkovou věrohodnost však nemá daná skutečnost vliv, protože je rozhodující, že žalobcova rodina jej X. Je rovněž otázkou, zda X., nemůže administrativně spadat pod X.
19. Soud ohledně žalobce tvrzení týkajícího se vydání cestovního dokladu rovněž neshledal žádné rozpory. Je logické, že si člověk bez předchozího promyšlení není schopen vybavit všechny detaily události, která se odehrála před X. Žalobce později doplnil, že požádal o cestovní pas, aby X. Zřejmě X., a poté si vyřídil pracovní povolení a vycestoval.
20. Popis úmrtí X. během pohovoru a následně i v žalobě, ačkoli detaily se liší, jednoznačně působí jako tragická nehoda X. Žalobce navíc při pohovoru uvedl, že v blízkosti žili příbuzní statkářské rodiny, podle žaloby se však mělo jednat o X. Událost se stala v době, X.
21. Soud rovněž nepovažuje problémy s dočasným omezením na svobodě pohybu za indikátor obav o život v Pákistánu. Domnívá se, že převážná většina osob vnímá omezení na svobodě negativně.
22. Soud z výše uvedených důvodů konstatuje, že žalobcovu výpověď nelze označit za celkově nevěrohodnou. Jednoznačné rozpory existují pouze ohledně míst pobytu po jeho odjezdu X. a identity příbuzných, u kterých bydlel po návratu X. do odjezdu do Evropy, jedná se však o dílčí nesrovnalosti, které mají okrajový význam a nemají vliv na celkovou věrohodnost.
23. Žalovaný v řízení ustanovil X., tlumočníka pandžábského a urdského jazyka. V poskytnutí údajů k žádosti je uvedeno, že se žalobce dorozumí urdsky a pandžábsky. Podle protokolu byl pohovor veden v pandžábském jazyce a že žalobce prohlásil, že si s tlumočníkem rozumí a nemá proti jeho tlumočení žádné námitky. V závěru pohovoru se žalobce rozhodl nevyužít svého práva na zpětné přetlumočení celého pohovoru. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že po podání žaloby telefonicky kontaktoval příslušného zaměstnance s dotazem, zda byl pohovor v nějakém ohledu nestandardní, což zaměstnanec vyloučil. Žalovanému je také známo, že soudní tlumočník je stejného původu jako žalobce a X.
24. Z výše uvedeného plyne, že byl ustanoven tlumočník dvou jazyků, o kterých žalobce uvedl, že je ovládá. Každý jazyk, ostatně i čeština, má své regionální zvláštnosti, různé výrazy či varianty tvarosloví. Není možné zajistit tlumočení všech lokálních variant všech oficiálně uznávaných jazyků. Žalobce na vady tlumočení během správního řízení neupozornil. Pomocí námitek se v žalobě snažil rozporovat závěr žalovaného týkající se nevěrohodnosti, soud však již výše uvedl, z jakých důvodů nepovažuje jeho výpověď za nevěrohodnou. Žalobcovy odpovědi na otázky byly až na dílčí nepřesnosti koherentní a představovaly logické reakce na dotazy žalovaného. Soud rozumí, že žalobce chtěl docílit meritorního přezkumu své žádosti o mezinárodní ochranu, z výše uvedených důvodů se však nedomnívá, že došlo k nedorozuměním se soudním tlumočníkem X.

25. S ohledem na shora uvedené soud napadené rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zrušil. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
26. Neučiní-li žalovaný nová závažná zjištění, přezkoumá žalobcovu žádost o mezinárodní ochranu meritorně. Právní názor vyslovený v tomto rozsudku žalovaného v dalším řízení zavazuje (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobci náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. září 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce